

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUES ARMENGOL
Jacques RICHIARDI

Andorra la Vella, vint-i-tres de març del dos mil setze.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000001/2015 seguida pel presumpte delicte major d'estafa qualificada, contra L. B. L., nascut el 27 de gener del 1960 a Andorra La Vella, fill de Lluís i de Hortènsia, de nacionalitat andorrana, domiciliat a Sant Julià de Lòria, i defensat per la Lletrada Sra. Eva López Herrero, sent part acusadora el Ministeri Fiscal, representat pel Sr. Ivan Alis Salguero, i acusació particular les societats C. P., S.A. i D., S.A., representades, ambdues, per la Lletrada Sra. Laura PUJAL TORRES; actuant de ponent i redactor de la sentència el Magistrat Sr. Jacques Richiardi

RESULTANT PRIMER: són fets provats que per contracte de data 14 de juliol del 2009, el processat L. B. L., nascut el 27 de gener del 1960, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, va arrendar a M. P. L., actuant en tant que gerent de la U. F. N3 formada entre les societats C. P. SA i D. SA, un local radicat a la carretera de Fontaneda de la vila de Sant Julià de Lòria, incloent el WC situat a la planta inferior, així com deu places d'aparcament (numerades del 1 al 10) situades a la banda del mur del antic pàrquing de l'H. S., per un termini de cinc anys i un preu de 900 € mensuals, pensant tenir drets sobre dites places d'aparcament.

Va cobrar així durant la durada de l'arrendament el lloguer acordat.

RESULTANT SEGON: Ratificant el seu escrit de qualificació provisional, el Ministeri Fiscal no formula acusació contra el processat L. B. L. i sol·licita la seva absolució, fent valdre que aquest podia pensar que tenia drets d'arrendament sobre el terreny litigiós i que les desavinences són d'ordre civil.

Precisa que no hi ha lloc a responsabilitat civil.

RESULTANT TERCER: La representació lletrada de la societat C. P. SA i de la societat D. SA constituïdes en acusació particular exposa per l'essencial que:

- la U. F. num.3 va ser constituïda per tal de procedir a una obra d'enderroc i posterior d'edificació de tres edificis, necessitant d'instal·lar material de construcció a l'antic aparcament de l'H. S.,

- en data 2 d'abril del 2009, va dirigir una petició al Ministeri d'Ordenament Territorial, Urbanisme i Medi Ambient, demanant una ocupació temporal d'aquesta zona d'aparcament que es veia afectada pel projecte de desviació de Sant Julià de Lòria; en data 21 d'abril, el Govern va concedir el permís sol·licitat,

- quan es disposava a instal·lar el seu material en dita zona, L. B. L. va manifestar taxativament i de forma insistent que tenia drets d'arrendament sobre la parcel·la, reclamant per

que pugui ubicar el material, la signatura d'un contracte i el pagament d'un preu d'arrendament,

- després la signatura del contracte en data 14 de juliol del 2009, va abonar mensualment la suma de 400 € corresponent a l'import d'arrendament de les places de pàrquing que en el seu dia, fou pactat a raó de 40 € per cada plaça, fins al mes de setembre del 2012,

- L. B. L. no tenia el dret d'arrendar o sotsarrendar les places d'aparcament ja que des del mes de febrer del 2007, el propietari del terreny era el M.I. Govern, cosa coneguda d'ell segons la testifical de F. F. P.,

- en data 17 de març del 2010, el M. I. Govern es va oposar a acceptar el dipòsit de lloguer que havia efectuat la causant de L. B. L., exposant que l'expropiació del terreny es va fer al febrer del 2007,

- malgrat el coneixement exprés durant l'any 2010 de que no tenia dret sobre el terreny, L. B. L. va deixar perdurar l'engany.

Considera per conseqüent que amb total mala fe i amb ànim de lucre, L. B. L. va enganyar voluntàriament els seus defensats, induint-los a realitzar actes de disposició patrimonial en perjudici propi.

Qualifica els fets de delictes major d'estafa qualificada tipificat als articles 208 i 209.1 e) del Codi Penal del qual el processat L. B. L. és responsable penalment en concepte d'autor, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Demana que li sigui imposada la pena de dos anys de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, així com el pagament de les despeses processals causades, inclosos els honoraris d'advocat exposats.

En concepte de responsabilitat civil, reclama la suma de 15.900 € amb els interessos devengats a comptar de la data de pagament de cada un dels imports mensuals lliurats al processat.

A l'acte del judici oral, ratifica les seves conclusions provisionals.

RESULTANT QUART: La defensa de L. B. L. fa valdre que:

- la difunta F. L. P., sogra del processat, havia esta llogatera des de l'any 1974 del terreny anomenat l'H. P., havent debitat els propietaris d'aquest, els darrers anys, al compte bancari el rebut de lloguer fins el dia 9 de març del 2007, lloguers que es cobraven a la bestreta per l'any d'ocupació,

- en cap moment, els propietaris van informar de l'acord de cessió del terreny amb el Govern; no existeix cap prova que acrediti les simples afirmacions de F. F. P.,

- en data 27 de maig del 2009, l'esposa del processat va realitzar un dipòsit judicial en relació amb el lloguer del terreny quan s'adona que no s'havia cobrat el mateix,

- és únicament un any més tard, en data 16 de febrer del 2010, que F. F. P. va indicar que no era el propietari, tot i aportant un certificat emès pel Sots Director del Departament d'Urbanisme i Ordenament Territorial que acredita que el Govern adquirí en data 20 de febrer del 2007 el terreny, lliure de càrregues i gravàmens i lliure d'arrendataris i ocupants; era del tot fals que el terreny estigués lliure d'ocupants, ja que el terreny estava llogat,

- l'esposa del processat no retirà el dipòsit fins que se li avisà de la batllia que no havia agafat ningú, en data 23 d'octubre del 2012,

- el processat, que es va fer càrrec de totes les despeses que el terreny va tenir arrel dels aiguats ocorreguts en data 1 d'agost del 2008, sempre va actuar en tant que part arrendatària i en aquella qualitat, podia cedir legítimament l'ús a tercers derivada d'una situació de lícita i pacífica possessió,

- no existia per tant un ànim d'engany per part del processat ja que estava plenament convençut de la disposició del terreny en qualitat d'arrendatari.

Conclou que no existeixen indicis de criminalitat per considerar els fets constitutius de delictes penals.

Sol·licita per consegüent l'absolució de L. B. L..

Precisa que no hi ha lloc a responsabilitat civil.

A l'acte del judici oral, ratifica les seves conclusions provisionals.

CONSIDERANT PRIMER: Els fets declarats provats no són legalment constitutius de cap infracció penal i especialment del delictes major d'estafa qualificada imputat per la societat C. P. SA i la societat D. SA constituïdes en acusació particular.

En efecte, els elements provats següents han de ser posats en evidència:

- des de l'any 1974, els germans E. P. C. i J. P. C., respectivament difunts des del dia 25 de novembre del 2005 (foli 123) i el 30 de gener del 2008 (foli 124), havien llogat a F. L. P., mare de M. À. P. L. i sogra del processat L. B. L., difunta des del dia 15 d'abril del 2009 (foli 165), fent-lo servir de pàrquing de l'H. S., el terreny anomenat "H. P." i corresponent a les deu places d'aparcament arrendades pel contracte de data 14 de juliol del 2009 per aquest darrer a M. P. L., actuant en tant que gerent de la U. F. N3 formada entre les societats C. P. SA i D. SA,

- del 10 de maig del 2002 al 9 de març del 2007, el lloguer fou pagat pel dèbit del compte núm. 10678819 obert prop de la entitat bancària ANDBANC, a nom de F. L. P. i M. À. P. L. (780 € el 10 de maig del 2002, 806 € el 10 de març del 2003, 833 € el 2 de febrer del 2004, 860 € el 1 de febrer del 2005, 881,81 € el 19 de desembre del 2005 i 909,14 € el 9 de març del 2007, foli 111), lloguer que es pagava per any vençut (factura n° 0105 en data 14 de desembre del 2006 de "Germans E. i J. P. C.", d'un import de 881,81 € pel "lloguer de l'H. P. any 2005", portant la firma de J. P., foli 108, factura n° 01058 en data 19 de desembre del 2006 de "Germans E. i J. P. C.", d'un import de 909,14 € pel "lloguer de l'H. P. any 2006", portant la firma de J. P., foli 87),

- en data 20 de febrer del 2007, el Govern d'Andorra va adquirir a F. F. P., actuant en nom i representació de casa T., el

terreny anomenat "H. P.", aquest darrer declarant que el terreny es trobava lliure d'arrendataris i ocupants (certificat de E. C. S., Sots Director del Departament d'Urbanisme i Ordenament Territorial del Ministeri d'Ordenament Territorial, Medi Ambient i Agricultura, foli 142),

- després la declaració de sinistre efectuada pel processat en qualitat d'assegurat, mitjançant la pòlissa 404.107, pels danys en el pàrquing exterior de l'H. S. a rel dels aiguats ocorreguts en data 1 d'agost del 2008, la companyia Financera d'assegurances SA va indemnitzar aquest darrer per un import de 8.827,96 € (folis 235, 238 i 239),

- invocant "la impossibilitat de localitzar als Srs. Enric i J. P. C.", M. À. P. L., hereva de F. L. P., va fer el 27 de maig del 2009 a través la seva procuradora un dipòsit judicial a la batllia de l'import de 909,14 €, mitjançant un xec en data 19 de maig del 2009 fet al benefici de l'INAF sobre un compte obert prop de l'entitat bancària Crèdit Andorra al nom de "A.H. S.", en concepte de pagament del lloguer del terreny anomenat "H. P.", a favor dels germans E. P. C. i J. P. C., i en el cas que aquests "manifestin no ésser els actuals propietaris del terreny", dels actuals propietaris (folis 107, 108 i 114),

- el 16 de febrer del 2010, F. F. P., actuant en nom propi i en qualitat de mandatari verbal de les seves germanes E. i R. F. P., va comparèixer a la batllia per manifestar que "ell no és propietari del terreny d'autes", tot aportant el certificat precitat (foli 141),

- el 18 de febrer del 2010, aquesta diligència va ser portada al coneixement de la procuradora de M. À. P. L., amb fixació d'un termini de vuit dies per a que manifesti el que tingui per convenient al respecte de la quantitat dipositada (foli 143),

- el 1 de març del 2010, M. À. P. L. va sol·licitar el lliurament del dipòsit al Govern d'Andorra i que es comuniqués a aquest les seves dades bancàries amb la finalitat que es domiciliïn els futurs rebuts de lloguers (foli 145),

- el 17 de març del 2010, el Govern d'Andorra va fer saber el seu refús del dipòsit efectuat per la representació processal de M. À. P. L., invocant d'una part l'expedient d'expropiació durant el qual ni aquesta darrera, ni la seva mare van presentar al·legacions, d'altra part les declaracions de F. F.

P. sobre el fet que el terreny es trobava lliure d'arrendataris i ocupants, no reconeixent doncs cap arrendatària al terreny (folis 147, 148 i 149),

- després haver sol·licitat el 26 de març del 2010 que la quantitat dipositada sigui deixada consignada (foli 153), M. À. P. L. va demanar el 23 d'octubre del 2012 el retorn del dipòsit (foli 90).

Altrament, a suposar que el fet al·legat par F. P. C. tant davant el batlle instructor el 14 d'octubre del 2013 (foli 83) com el dia de la vista oral, a saber que durant el mes de desembre del 2005, el seu oncle J. P. C. havia trucat a F. L. P. per avisar-la de la propietat futura del Govern i que l'any 2006 seria l'últim any de lloguer del terreny, sigui real, encara que aquest testimoni tingui un interès manifest per declarar de tal manera compte tingut de les seves al·legacions pel que fa la situació jurídica del terreny al moment de la cessió al Govern, no obstant això, no resulta provat que la interessada hagi informat la seva filla i el seu gendre de la fi de l'arrendament, eventualitat que apareix contrària a diversos elements precitats que van en el sentit de la creença del processat L. B. L. sobre el poder legítim d'arrendar els deu places d'aparcament.

Per conseqüent, no s'ha establert la voluntat del processat d'enganyar els seus cocontractants.

La seva absolució ha doncs de ser pronunciada.

CONSIDERANT SEGON: En raó de l'absolució del processat, no hi ha lloc a responsabilitat civil.

CONSIDERANT TERCER: De conformitat als articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, cal declarar d'ofici les despeses processals causades.

VIST les disposicions aplicables en la causa, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

F A L L E M : Que hem d'absoldre i absolem L. B. L. del delict major d'estafa qualificada imputat per la societat C. P. SA i la societat D. SA constituïdes en acusació particular,

Declarem d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies següents a la notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.